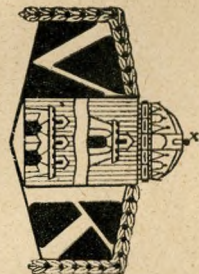

— Antiszociális rendelkezések a budapesti munkásbiztosítónál. (Levél.) A héten súlyosabb természetű influenzában betegedtem meg s a saját bőrömön kellett tapasztalnom azokat az antiszociális rendelkezéseket, amelyeket a főorvosi hivatal adott ki. Nem kell magyarázni, hogy mi lenne eredeti célja a Munkásbiztosító Pénztárnak, de bizonyos, hogy nem olyan intézkedéseket életbeléptetni, amelyek a beteg munkást betegébbé, elkeseredettebbé teszi és a pénztár épp az ellenkező eredményt éri el vele: a beteg tovább kénytelen húzni sovány táppénzét. Ez a rendelkezés pedig nem egyéb, mint a járó beteg tagok oknőküli melesztálása, esordaként való hajszolása hétről-hétre lázas állapotban fölülvizsgálata. A mai pénztári orvosi kezelés oly gyatra, oly fölületes, hogy abszurdum. A háboru alaposan elvégezte korrumpáló hatását az orvosok között is. Az az idegesség, lagymatagság, kényszerülvejövés, ami egy pénztári orvosnál megnyilatkozik, amikor fekvő beteg munkáshoz hívják, — már ez olyan izgalomba hozza a beteget, hogy beteges elváltozások történnek a gyöngye szervezetben ennek hatásaként. Már most az orvos arra törekszik, hogy az ilyen fekvő beteget mielőbb járóbetegnek deklarálja — bár még a legteljesebb nyugalmat igényelné —, csak hogy ne kelljen neki a beteget látogatnia. Ezzel azután megkezdődik kálváriája szerencsétlen munkástársunknak. A főorvosi hivatal — tudomásom van róla — ukázt adott ki az orvosoknak, hogy sok a táppénzes beteg, intézkedjenek körzetükben, hogy a táppénzes beteglétszám esőkénjen. Junktimban ezzel jelent meg az igazgatóságnak egy olyan antiszociális rendelkezése, hogy a járóbeteg csak úgy kaphat táppénzt, ha a táppénzátványra mindenkor rá van vezetve a fölülvizsgálat eredménye. Rettenetes tortura ez a fölülvizsgálat. 37—38 fokos lázas betegek dülöngélnék, mesélik egymásnak bajukat, ami szerfölötti izgalommal jár beteg egyénekre, no meg a hosszú várakozás a csak természetes, hogy ez a gyógyulást miben sem segíti elő. Sőt! Nem is szólva egyes orvosok durvaságairól, roppant megalázó ez a tortura önértés emberre. Vagy beteg valaki, vagy nem! Ha beteg, tessék azon lenni a pénztárnak, hogy beteg tagjai minden fizikai és lelki izgalomtól is megóvassanak, no pedig a pénztár asszisztálásával tegye tönkre a beteg munkásokat bajuk meghosszabbításával. Kevesebb frázis és több emberség a gyakorlatban. Tudok esetekről, amikor súlyos tüdőcsenhurutban szenvedő munkást az orvos egy héten egyszer látogat, bár alig bír libegni, tejet nem rendel neki, egy másik 38 fokos lázzal küld fölülvizsgálatra beteget, az után rosszul lesz s lába törik, a Rózsadombon egy munkásnőt 39 fokos lázzal, méhbajjal zavar az orvos állandóan fölülvizsgálatra. És így megy ez végtelenségig. Valóban öklöbe szorul az ember keze. En nem merem elhinni, hogy erről az igazgatóság munkástagjai tudomással bírnak. A munkások így tönkremennek teljesen. Tessék megszüntetni az inkvizíciós rendelkezéseket, tessék azonnal visszavonni a megalázó és idegromboló hetenkénti fölülvizsgálati rendszert! E sorok írója inkább önként kijelentette magát a betegállományból és munkába állt betegben, semhogy ily lealázó, káros torturáknak tegye ki magát. Itt sürgősen kell intézkedni; a háboru által amugy is meggyomorított munkásságot nem lehet még jobban — képtelen intézkedésekkel — tönkretenni jóléti intézménye által. L. A.

Közöljük ezt a panaszt, mert az orvosok kezelése miatt egyre több munkás fordul hozzánk. Mi is azt hisszük, hogy az igazgatóság munkástagjai, sőt maga az igazgató és a főorvosi hivatal sem tudják, hogy az elrendelt intézkedéseket egyesek lelkiismeretlensége hogyan fordítja a kívánt cél visszájára. Sürgős vizsgálatot kérünk!

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:	Cím: <i>Antiszociális rendelkezések a budapesti munkásbiztosítónál</i>			Hely:	
Forrás:	<i>Vérszava</i>			Idő:	<i>"1918"</i>
(Hely)	<i>Mag.</i>	(Idő)	<i>1918. IV. 17. nap</i>	(Köt. v. füz.)	
		(Old.)			
Személy					

Közp. nyomat. XX. cs. 23. sz.

Székesfehérvári Helynyomda 1916.

Oszátlvozás
388